

1703.

Korte

Wåminnelser/

Som twid Rikzdagen i Lublin
böre ansees och komma i
Betenckiande.

SEDERHOLM

Tryckt uti Kongl. Boktr. hoos Sal. Wankijfs Enckta.

177420/1774

Abel Beckowskicgo

Rönningen af Sverige är icke obenä-
gen till Fred / eller drager sig un-
dan Tractaten, som många för-
mena; dock håller han så före / at
Freden måtte wara wiß och säker/
så at han så wäl som Republicuen och andie må
kunna sig därwid trygga / och at man därfore
behöfwer härwid bruka en noga försichtigheet.

Men hwad skall man med säkerheet troo
Konungen i Polen om: ty / at förbij gå myc-
ket annat / som långt wore at upräkna / så
witna nogsampt det Sapietiska husets och mån-
ge fleres exempel, huru han dhem först med o-
talige tillsäjelser och försäkringar jäckt / men
lijkwist / oachtat Republicuens, Cardinal Pri-
matens och dhe högstes i Rijket Myndigheet / e-
mot Pacta och Ständernes försäkran / medelst
hemlige åth den andra Parten assenda ordres /
intet aflåtit at förföllia / wiisandes där med klar-
ligen / ett så wäl ifrån den rätta Troon som den
allmänne Koligheten afwåndt Sinne.

Och huru skall man wäl kunna sättia nå-
gon tro till den Konungen / som utan Republi-
quens råd och wetskap / slutit Förbund med På-
lens äldste och hädskaste Fiende / och / fast än bå-
de Republicuen war däremot / jemwål sielswa
Lagen det förbödd / icke des mindre indragit
Krijg:

177631
56

Krijgsofok utur Saren / och dhem emot Kijz-
dagz besluten bijschallit / ja och alltid stråswat
dårefter / at betaga det Landet både sin Lag och
Friiheet / genom hwars Gismildheet han den
Konglige Cronan erhållit.

Enn att detta warit hans fullkomlige me-
ning / kunna alla tydligen see / när man betän-
ker / att Pålakerne intet haft något hoos ho-
nom att säija / utan Republicuen efter frem-
mandes råd / dem han allenast hört / blifwit
styrd och handterat / och som däråf all den D-
lycka / som Pålen nu måste lijda / haft sitt ur-
sprung / så lærer ock hwar ock en tillstää / at
dhe med Muschowiten slutne Förbunden gifwit
orsaken till det Rådet / at giöra af Republicuen
ett Dinfråncktt herrewälde. Dådän har nu
Kriget emot Swerige tagit sin begynnelse / på
det man / sedan Liffland wore eröfrat / kunde
bruka det till en Tygel / at tåmia Pålen med /
och för den orsaken lærer ock / medelst den Saxi-
ske Krigsmachten Adelen så blij tryckt / at ett
folk / som sin friiheet förswarar / efter handen
måtte mista sin kraft och styrkio ; Dåråf äro ock
dhe inhemiske Denigheterne förorsakade / sampt
dhe emellan Inwånarne sielfwe bedrefne Blodz-
utgiutelser och Rofsverijer / på det at folket / som
hoos Tyranner en wanlig Plågsed är / genom
inbördes Raserij sig sielf förstöra måtte.

Hwad skall då Polen i dese tijder taga sig före / och på hwad sätt skall det kunna bota sin Olycka och Skada?

Rijtzdagen anordnas nu / att kunna därwid taga sin säkerheet i acht / dhe troo ock / att Konungen har nu ändrat sig / och sedan han så många Swårheter och Farligheter måst utståå / kommit på bättre tanckar / estersom han ock hw arcken genom någre försåkringar eller andre till närwarande tillstånd tienlige Medel så lagat / at han Konungens i Swerige förehaswande kan förhindra / och under Republicuens beskydd sig wid Tronen bibehålla.

Men hwem må troo den Konungen / som så ofta har brutit sin låfwen / och därmed wiist / hwad man hårester af honom må hafwa at förwånta? har han dock / på det han måtte lyda Lagen / den han altid förachtat / på en tijd afsdanckat Krigzfolcket / men när han en dehl där af efter Pacta åt Rånsaren aflåta skulle / år en dehl uti dhe med dhe Swånste håldne Tråffningar antingen slagen eller fången bleswen: I det öfrige / ester han har en ledzna wid det närwarande / och intet hoppas något bättre / lembnar han sig uti Republicuens willie / och utlåter sig wara beredd at undergåå alt hwad hon för gott sinna kan / och hwem må undra därpå

on

om han / sedan han ingen macht mehra haf-
wer / och ingen förtröstan på sig sielf sättta
kan / anförtrot sig Republicquen, fogandes
Lambskinet och Råspålsen mycket wäl tillsammans.

Han lærer / tror jag / på denne Riksdagen
wara så lycklig / at han genom sine konster lærer
böna allas sinnen til sig.

Pålackerne af infödd Riktälstan och wörd-
nat för deras Konungar / samt af denne Ko-
nungens Crocodil-tårar / smickerijer och wan-
lige Illistigheet bedragne / giöra sin flijt / honom
at hielpa / och på Thronen bijsbehålla / antingen
det må kunna låta sig giöra genom Fredlige / el-
ler andre swårare medel och uthwågar.

Skulle nu Republicquen gilla och antaga
det Förbund / som af Konungen med Muscho-
witen slutit är / hwad för en skadlig och högst
åfswentyrlik ting skulle hon då taga sig före ?
Hon skulle därmed samtyckia / at det wore in-
tet illa af Konungen giordt / att han utan hen-
nes wetskap och rådgjörande / sig uti ett sådant
Förbund inlåtit: hon skulle och derigenom lemb-
na efterkommande Konungar tillfålle / at utan
hennes samråd / sluta sådane Förbund / sampt
gifwa dhem anledning / at / enår dhem lyst
och behagar at bry Pålen / fåå efter egen god-
tyckio / och som dhe bäst gitta / betiena sig af

Hwad skall då Polen i dese tijder taga sig
före / och på hwad sätt skall det kunna bo-
ta sin Olycka och Skada ?

Rijtzdagen anordnas nu / att kunna därwid
taga sin säkerheet i acht / dhe troo ock / att Ko-
nungen har nu ändrat sig / och sedan han så många
Swårheter och Farligheter måst utståå / kommit
på bättre tanckar / eftersom han ock hw arcken ge-
nom någre försåkringar eller andre till närwa-
rande tillstånd tienlige Medel så lagat / at han
Konungens i Swerige förehaswande kan för-
hindra / och under Republicuens beskydd sig wid
Tronen bijbehålla.

Men hwem må troo den Konungen / som
så ofta har brutit sin låswnen / och därmed wiist/
hwad man hårester af honom må hafwa at för-
wanta? har han dock / på det han måtte lyda
Lagen / den han altid förachtat / på en tid af-
danckat Krigzfolcket / men när han en dehl där-
af efter Pacta åt Kånsaren aflåta skulle / är en
dehl uti dhe med dhe Swånske håldne Tråffnin-
gar antingen slagen eller fången bleswn: I
det öfrige / efter han har en ledzna wid det när-
warande / och intet hoppas något bättre / lemb-
nar han sig uti Republicuens willie / och utlå-
ter sig wara beredd at undergåå alt hwad hon
för gott sinna kan / och hwem må undra därpå
on

om han / sedan han ingen macht mehra haf-
wer / och ingen förtröstan på sig sielf sättta
kan / anförtrot sig Republicuen, fogandes
Lambskinet och Råspålsen mycket wäl tillsammans.

Han lærer / tror jag / på denne Riksdagen
wara så lycklig / at han genom sine konster lærer
böya allas sinnen til sig.

Pälackerne af infödd Riktälstan och wörd-
nat för deras Konungar / samt af denne Ko-
nungens Crocodil-tårar / smickerijer och wan-
lige Illistigheet bedragne / giöra sin flit / honom
at hielpa / och på Thronen bijbehålla / antingen
det må kunna låta sig giöra genom Fredlige / el-
ler andre swårare medel och uthwågar.

Skulle nu Republicuen gilla och antaga
det Förbund / som af Konungen med Muscho-
witen slutit är / hwad för en skadlig och högst
åfwenlyrlig ting skulle hon då taga sig före ?
Hon skulle därmed samtyckia / at det wore in-
tet illa af Konungen giordt / att han utan hen-
nes wetskap och rådgörande / sig uti ett sådant
Förbund inlåtit: hon skulle och derigenom lemb-
na efterkommande Konungar tillfälle / at utan
hennes samråd / sluta sådane Förbund / sompt
gifwa dhem anledning / at / enår dhem lyster
och behagar at bry Pålen / fåå efter egen god-
tyckio / och som dhe bäst gitta / betiena sig af

den Fiendens macht / som bår ett af naturen
medfödt haat till den Polniske nationen. Ja en-
teligen skulle man ankunna Konungen i Sweri-
ge Krijg hwilken är bleswen retad och genom
mångsaldig tillfogat skada nödgat at begifwa
sig in i Pälén / den där ock genom sine öpne bref
ofta förklarar / sig till den ändan kommit dijt /
at hielpa Republicuen, och den ifrån För-
tryck at befria / har och alltid uthlåtat sig / det
han intet eftertrachtar något af Polens Grändz-
orter / som han sig ock ännu förklarar / förun-
drandes sig sannerligen dåröfwer / at Pålackerne
äro af ett sådant klemachtigt sinne / at dhe för-
swara den / som ifrån första begynnelsen han kom
till Rijket / alltid winlagt sig dhem at underkufwa.

Dhe sättia sitt hopp / at kunna hielpa ho-
nom / uti fremmande macht och bijsånd: men
de skulle påminna sig / hwad ringa fördehl Pälén
dåraf haft uti det förslutne Krijget / den ena har
man ju måst uplåta Saltgrufworne på någre åhr
bort åth / den andre har man lembnat Buttni-
ske och Lawenburgske Gebieterne / tillijka med
Elbingen. Hwilket alt / om ett nytt Förbund
tillkommer / Pålackerne till åfventyrs måste affstå
till en ewårdelig egendomb / ja torde / kanskie / än
då ttwingas at gifwa från sig mehra. Skulle dhe
ock inweckla sig uti det ohörlige Förbundet med

Mu-

Muschowiten / so lærer Czaren etwårdeligen såå
behålla dhe dhem fråntagne Landskaperne / som
sig stråcka till trehundra de Weijhl: Bialocerkivitz,
som genom hans Råd och tilhielp gått dem ifrån/
lærer inter blifwa tillbaka gifwit/en heller någon
ersättning skie för det härjande med mord och
brand/som på hans ingifwande är föröfswat i U-
krainen: Ja dhe godz/som Capihiska huset äro in-
rymbde / lære icke ens blifwa återstålte.

Hwad nu af alt sådant bör slutas / kan
hwar och en nogsamst astaga: och lijkwål äro desse
de hielp=medel/ hwarigenom de tänkia/ at befåsta
Thronen åth Konungen. Men skulle någon
willia säija / hwad skole wij / sedan wij råkat i ett
så beståffat tilstånd / taga oss till råda? Konun-
gen i Sverige upskiuter Tractaten, och för-
dröier at sända dem han wil anförtroo/ denne sa-
ken at bilåggia? Men hwem må undra der på/
at han brukar ett försichtigt upskof och betåne-
fiande / når han har at giöra med en sådan Ko-
nung / hwars lömska och ostadige sinne fordrar/
at man uti alt noga måtte see sig före / hwilket
han ock nu wisserligen nyligen har lært / förme-
delst denne Konungens Falskheet / som utan
all sanning förgifwandes / at man hade sluttit
stillstånd till April Månad / understått sig at
klaga öfwer det nederlag / som Hans Armeie
wid

wid Pultowijt lijdit; hwarföre man och billigt behöfwer at bruka desto större betäncksamheet/ när man skall rådsla om det/ som kan lända at stadfästa Freden och den allmänne roligheten så wäl för Riket Sverige som Republiquen Pohlen.

Jag wil intet tala om Konungens i Polen Macht/ ey heller om dhe sinnen/ som honom tilbögde äro/ allenast af åstundan til Freden/ hurudan och den wara må.

Men så är bekant/ at man hafwer Wapnen här wid handen/ som en wån och icke som en owån/ icke begärandes någon dehl ifrån Pålen at afföndra. Konungen wäntar til åfwen tyrs/ att friig skal blij anfunnat/ hwilket dock Gud förbiude/ ty hwad mycket ont deraf skulle tilstunda/ kan man omöylichen beskriwa.

Det lærer altdersföre lätteligen kunna slutas/ wara bättre/ at med god lampa giöra sig en god Granne förbunden/ än med onda komma honom/ at försökia det yttersta. Och är alltså rådeligast/ at låta fara den hielp/ som allenast kan tiena wid närwarande tijd/ men skulle uti framtijden förorsaka de swårheter/ som alt framgent den ena olyckan efter den andra/ hwilket den högste afwände! med sig dragandes worde.

Utaf desse skäl har man at see/ hwad man bör giöra/ och til hwad ändemåhl denne Riksdagen måste lämpas.